

ja, da pošljeta Grkom pomoč ne samo v letalih, ampak tudi v četah.

Rooseveltoy zakon o neomejeni pomoči Angliji sprejet. Ameriški senat je sprejel 8. marca po 17 dnevni obravnavi s 60 proti 31 glasovom zakon o pomoči za demokracije države. Zakon daje predsedniku Rooseveltu pravico posojati, zamenjavati in prevažati vojne potrebščine, kakor se zdi njemu primerno. Ameriške bojne ladje bodo lahko spremljale prevoze z angleškim orožjem, ameriška vojska se bo lahko bojevala na tujih tleh. Angleške vojne in trgovinske ladje se bodo lahko popravljale v Ameriki. Po sprejetju bo zakon

podpisal Roosevelt 12. marca in se bo začel takoj izvajati. O novem zakonu je rekel Roosevelt: »Ameriška pomoč ne bo prenehala, dokler ne bodo zrušene vse diktature sveta, ki skušajo človeštvo vsiliti svoj red.« Angleži si od te pomoči obetajo sigurno zmago.

Roosevelt čestital »Amerikanskemu Slovence« k 50 letnici. Ameriški Slovenci slavijo letos 50 letnico svojega dnevnika »Amerikanski Slovence«, ki izhaja v Čikagu. K zlatemu jubileju je poslal predsednik Roosevelt uredniku »Amerikanskemu Slovence« lastnoročno pismo, v katerem čestita k veselemu dogodku zlatega jubileja.

Kratke tedenske novice

Nevtralnost Jugoslavije je po mnenju švicarskih listov tako na višku, da bi bilo brezpogojno treba visoko šolo za nevtralnost ustanoviti v Jugoslaviji, ako bi bilo tozadevno vprašanje sproženo.

Splošni položaj na albanskem bojišču se v zadnjem času ni spremenil. V krajevnih bojih so ujeli Grki 2000 Italijanov, med njimi generala alpincev, ki je dosegel generalski čin šele pred petimi dnevi.

Tolmač grške vlade o bojih v Albaniji je razodel, da so italijanski ujeti častniki izpovedali: Mussolini je bil pred nekaj dnevi osebno na albanskem bojišču in je obiskal prednje odseke fronte pri albanskem mestu Tepeleni.

Nemški strmoglavci so prispeli v velikem številu na italijanske Dodekaneške otoke, kjer so zasedli vsa letališča.

Bolgarija ima mobiliziranih skupaj 17 divizij. Sedem divizij so poslali na južno mejo Bolgarije, dve pa na grško mejo. Konjenica je bila poslana v razne obmejne kraje.

Vodja bolgarske opozicije, bivši ministrski predsednik Mušanov, je pobegnil v letalu iz Bolgarije v Solun.

Ruski sovjeti so prepustili četrto slovansko državo svoji usodi z opravičilo, da jih ni bilo zraven, ko se je to kuhalo.

Klanje goveje živine je v Romuniji prepovedano. Mesarji bodo smeli prodajati le svinjsko, ovčje, kozje in konjsko meso.

Od francosko-nemškega premirja dalje so zasedle angleške pomorske sile 108 francoskih ladij. Francoske trgovske ladje bodo spremljale od sedaj naprej vojne ladje, da Francozi ne bodo umirali od gladi — tako je sklenila francoska vlada.

Abesinski cesar Haile Selasie je prevzel na zavzetem ozemlju okrog Tanskega jezera oblast v svoje roke in uvedel etlopsko zakonodajo.

Angleško prestolno mesto London je doživelo doslej radi nemških letalskih napadov 500 preplahov (alarmov), ki so trajali 1286 ur ali 53 dni.

Izdelan je triletni načrt o pomoči Amerike za Anglijo. Ta načrt obsega dobav za 180 milijard dolarjev.

Zedinjene ameriške države imajo v trdnjavi Knox za 14 milijard dolarjev zlatih palic. Zedinjene države pa razpolagajo v celoti z zlato zalogo, ki predstavlja vrednost nad 22 milijard dolarjev.

Med Slanom in francosko Indokino je bila na posredovanje Japonske v Tokiju 9. marca podpisana mirovna pogodba na škodo Indokine.

Japonski zunanji minister Macuoka bo prispel v kratkem na povabilo nemške vlade v Berlin in bo obiskal tudi Rim.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Zavedna Slovenka umrla pri Sv. Duhu na Ostrnem vrhu. Po dolgoletni težki bolezni ter vdanem trpljenju smo položili k večnemu počitku Marijo Kramp. Bila je pošena, radodarna, skrbna žena ter gospodinja in dobra mati številnim otrokom, kateri so že skoraj vsi preskrbljeni. Zapustila jim je za doto globoko vero v Boga, in ljubezen do domovine. Dragi mamici naj bo slovenska zemljica lahka, njeno družino pa naj tolaži Vsemogočni!

Znamenitega cerkvenega pevca so pokopali pri Sv. Ani v Slov. goricah. V sredo, 5. marca, je bil slovesno pokopan Franc Feiertag, p. d. Ocvirk. Znamenit je bil ta mož radi svoje globoke in resnične pobožnosti, kot prijeten družabnik in predvsem kot dolgoleten izvrsten cerkveni pevec. Njegovo življenje se je odražalo v pridnem delu, v pobožni, goreči molitvi in v petju. Kar je bil, to je bil cel in ves. Njegova pobožnost je bila otrokonežna obenem pa možatokrepka in neprilijena, ni odbijala, ampak le pridobivala. Bil je versko globoko izobražen, imel je v obliini meri dar modrosti in vednosti, poznal je resnice svete vere, sveto pismo in življenje svetnikov kakor malokdo. Pri vsem tem pa je zvesto poslušal pridigo in božji nauk v cerkvi in je živel kakor pravični ves iz vere in po veri. Njegovo lepo življenje je potekalo v neprestani molitvi. Molil je pa zares z duhom in s srcem ter veliko in povsod: z lepim možatim, krepkim glasom doma in v cerkvi, pri procesijah in kot mrliški ogleda pri bolnikih in mrljčih. Pa je bila njegova molitev zares lepa in prijetno doneča in ne kričeha, ker je kipele iz globoko pobožnega srca. Bil je zvest član apostolstva mož in mladeničev ter je bil ud III. reda 58 let. Vstopil je kot 17 leten fant. Neprerivno so njegove zasluge za cerkveno petje. Franc Feiertag je bil rojen pevec in tega talenta ni zakopal, ampak z njim kupčeval in ga razvil do visoke popolnosti. Pel je rad, lepo in z veseljem. Cerkevni pevec je bil 61 let, skoraj vse življenje, do zadnjega. Tudi pri petju je bil zvest in natančen, obenem pa skromen in ponižen. Ljubil Bog mu bodi bogat plačnik! Lepo življenje je tudi lepo končal in je v ponedeljek, 3. marca, tudi lepo in mirno pri zavesti v Gospodu zaspal. Cerkevni pevski zbor mu je v slovo zapel. Ker je

umetno petje tako rad imel! Spomenik mu postavimo pa tak — da vsak mu skuša biti ves enak!

Prednica Marijine družbe umrla pri Sv. Trojici v Slov. gor. V nedeljo, 2. marca, je za vedno zatisnila oči prednica dekliške Marijine družbe Mica Padovnikova iz Zg. Senarske. Bila je vzorno dekle in štirinajst let nadvse marljiva prednica Mar. družbe, kateri bo težko najti enake naslednice. Že v jeseni je pričela bolehati, nakar je bila operirana v mariborski bolnišnici. Po povratku domov se ji je stanje zopet poslabšalo, čemur tudi ponovni obisk bolnišnice ni mogel pomagati. Umrla je za črevesno jetiko. Vse sela in živahna narava je tudi med boleznijo ni zapustila in junaka je prenašala trpljenje. V življenju je bila nadvse marljiva in se je v skrbi za dom tako rekoč izčrpala. Marijina družba ji je bila vse. Zanj se je zanimala tudi v najhujši bolezni. Pa tudi v drugih organizacijah se je udeleževala. Tretjemu redu je pripadala že od mladosti, v dekliškem krožku se je udeleževala zlasti z vneto agitacijo pri mlajših. Ne samo sebi živeti, temveč tudi drugim koristiti, je bil pravec njenega življenja. Umrla je v 44. letu svoje starosti in bila pokopana v torek, 4. t. m. Udeležba pri pogrebu je pričala, kako je bila prijubljena. Ob odprtem grobu so se poslovili od nje g. župnik, odbornica MD iz Zg. Senarske in tajnica dekl. krožka. Priporočamo jo v molitev in blag spomin. Počivaj v miru blaga duša!

Marijina družbenica in tretjerednica umrla pri Sv. Benediktu v Slov. goricah. Dne 18. februarja smo pokopali 82 letno vdovo Marijo Zemljč z Ročice. Bila je kot družbenica Marijina ter zvesta tretjerednica po besedah g. dekana res močna žena v veri in odločna v besedi, kjer je šlo za Boga in za krščansko življenje. Bila pa je tudi preskrbna mati svojim otrokom, o čemer pričajo trije vzorno vzgojeni sinovi. Naj ji bo zemljica lahka!

Odprta dan in noč so groba vrata... Tako s pesnikom smo zatožili vurbarski farani, ko se je dan za dnevom oglašal mrtvaški zvon. Zazvonilo je 83 letni Elizabeti Zelenik v Krčevl-nah, ki je bila poročena pri Sv. Urbanu pri Ptuj

»Zakaj Meleznik? Saj Meleznika niso ubili,« se je Judež čudil.

»Vem, vem. Tinč se mi tudi smili, sem vso pot za njega molila... Pa Meleznik je bil tako dober mož, zdaj ga bodo pa obesili.«

»Kaj še! Kdo pa je to rekel?«

»To sem vse grede izvedela. Pri Dobrunki sem bila, ji jajca nosim, njen mož je na sodniji, ima tiste čez, ki so zaprti, tista mi je rekla, da je Meleznik in da mu ne bo nič pomagalo, če še tako taji. Kdo bi si bil mislil, da bi Meleznik mogel človeka ubiti!«

»To še ni prav nič gotovo. Saj mu nihče ne more dokazati, da je on Tinča.«

»Je že gotovo, je rekla Dobrunka. Mrkačev Luka ga je videl, nož je tudi njegov, nihče drug ga ni mogel kakor Meleznik. Dobrunkin mož pravi, da je že obsojen.«

»Dobrunkin mož ima slamo v glavi. Saj še niso sodili, sodili bodo v mestu na okrožnem sodišču.«

»Jaz bi mu privoščila, da bi si vsaj življenje rešil. Najbolj smili se mi Katra. Moj Bog, je to hudo: mlada žena pa kup majhnih otrok, nobeden še ni za šolo, najmanjši pa je še v zibki. Danes sem jo srečala — o ti ljubi Bog!«

»Kaj pa reče?« je razburjeno vprašal Judež.

»Kaj bo rekla? Saj ne spravi besede iz sebe, kar jok jo sili, očesa ima čisto rdeča. Upanja nima nobenega več. Hotela sem ji dati kavo, Dobrunka mi jo je dala, da bi

jo imela za svetli večer, pa je ni hotela vzeti. Ničesar noče, le Tevž naj bi prišel, enkrat še samo naj bi prišel, tako ti stoka in tarna revica.«

Judeža je Jeruljina pripoved pretresla. Jerulja pa je nadaljevala:

»Viš, že tolikokrat sem ti rekla: vsa nesreča na svetu pride od ženitve. Kaka ti je bila Katra, ko je bila še dečla: lepa, nedolžna, rdeča in zmeraj vesela, še bolj vesela, kakor je Marička, njena sestra! Ko bi bila sama ostala, bi si še danes lahko pela. Ali ji je bilo treba, da se je vpregla v ta nesrečni zakonski stan? Zdaj jo tepe.«

»Zakon vendar ni nič slabega.«

»Slab ne rečem, da bi bil. Dober pa tudi ni. Saj ne prinese drugega kakor skrb pa reve in nadloge. Bog je že vedel, kaj je naredil, pa ko bi bila jaz namesto njega — Bog mi odpusti — jaz bi sedmega zakramenta ne bila ustanovila, namesto sedmega bi bila rajši napravila nekaj drugih... Lepšega stanu ni, kakor je deviški stan. To vem jaz.«

»Vsi ljudje pa ne morejo ostati samski.«

»Zakaj ne? Samskim se vselej bolje godi kakor oženjenim. To si sama izkušam. Ne sejejo in ne žanjejo in vendar jih nebeški Oče redi. In ko bi vse ženske prišle z belim vencem na oni svet in ko bi vsi moški prišli z lilijo v roki pred večnega Sodnika, bi vsi koj takoj lahko odrajali v nebesa. Ali si moreš kaj lepšega misliti? Zato pa, Tonč, ubogaj me in ne ženi se nikoli!« (Dalje sledi)

smrti preseli duša umrlega človeka. Ne boste našli muslimana, ki bi ubil škorkljo ali pa ji storil kaj žalega. Če pa musliman naleti na bolno ali ranjeno žival, ji nudi kar največjo pomoč in nego. V maroškem mestu Fezu pa so pred nedavnim celo otvorili bolnišnico za škorkle, ki lahko sprejme naenkrat sto bolnih »pacientov«.

Človek, ki tehta na zemlji 100 kg, bi tehtal na Marsu samo 40 kg. Če skoči na zemlji 2 m visoko, tedaj bi skočil na sosednem planetu 5 m visoko.

Turki se učijo latinščino. Turški prosvetni minister je s posebnim odlokom osnoval prosvetni oddelček za latinski jezik. V turške srednje šole bo v kratkem uvedeno obvezno učenje latinskega jezika.

in od tam se je na stara leta preselila v rojstni kraj kot vdova, kjer je imela za preužitek lepo posestvo. Na zadnji poti je se spremljala lepo številno ljudi, v asistenci domačega g. župnika je bil tudi g. župnik Razbornik od Sv. Urbana, ki je spregovoril ob odprti gomili rajni v slovo. Še isti dan pa je spjavala med angelske trume dušica devetletnega Poldeka Vidoviča, učenca vurbeske šole, doma iz Krčevin. Nek solar ga je brcnil z nogo v trebuh, pretrgala se mu je trebušna mrena, dobil je vnetje z raznimi zapletljivi in zdravniški mu niso mogli oteži življenja. Ta primer je glasen opomin, kako se razpasuje surovost med mladino. Od ljubkega fantka pa je romala smrt dalje po Krčevinah in iskala nove žrtve. Stopila je v hišo Kuharjevo in zamahnila s koso po gospodarju Jožefu, star komaj 49 let. Umrl je na posledicah možganske kapi med prevozom v bolnišnico radi pljučnice na peplnično sredo jutraj. Veliko ljudi je šlo k pogrebu in mu tako izkazalo zadnje spoštovanje. In drugi dan je zopet v Krčevinah smrt bila na delu. Odrašila je napornega življenja 86 letno Gerčko Horvat, ki je še lansko leto hodila precej daleč v cerkev. Njena hči je usmiljenka v Trstu. — Počivajte v miru vsi, vsem žalujočim pa božje tolažbe!

Dva smrtna primera pri Sv. Andražu v Haložah. Nebeški Vrtnar je pred kratkim presadil dve dobri Marijini družbenki iz te solzne doline v svoj nebeški vrt. Obe sta vse življenje kot lepi cvetki dehteli in širili vonj krepkega, zgledega življenja Marijinih otrok. Obe sta zveneli pod morilno roko jetike, ki ju je neozdravljivo zgrabila in iztrgala iz naše srede. Obe sta bili doma iz Strmca, obe sta veliko delali in se mučili ter si skrbeli za trdi kruh na mačehovski haloški zemlji, ki je tako lepa, a tudi tako skopa. Lizika Vindiš je zadnja leta še s posebno ljubeznijo podpirala svojega nečaka Ivana, ki študira in tako želi, da bi postal ves Gospodov. Tonika Potočnik je nekaj ur pred slovesom iz sveta prešla Gospoda, zato ji je posebni nasmeji igral okrog ust na mrtvaškem odru. Tako smo se na grobu postavliali od dragih sester s solzami v očeh in s svetim mirom ter tiho srečo v srcu.

Župnikov brat legel k večnemu počitku. Pretekli teden je v lepi starosti 80 let po nekajdnevni boleznj zatisnil oči k večnemu počitku g. Kerestur Koloman iz D. Lendave. Pokojnik je bil brat v Bakovih živčnega upokojenega župnika. Naj počiva v miru, a g. bratu naše iskreno sožalje!

Dopisi

Dravska dolina

Vuzenica. Časi so hudi, a mi smo kljub temu veseli. Čeprav je bila tudi letos huda in mrzla zima, nismo pustili volka skozi faro kakor lani. Oklicanih je bilo namreč nič manj ko 6 parov.

Dravsko polje

Vurberg. Vurberžani se zadnje čase na vse načine izobražujemo. 27. in 28. februarja je priredil okrajni kmetijski odbor kmetijski in sadjarski tečaj z zelo zanimivimi in aktualnimi gospodarskimi predavanji v teoriji in praksi. Udeležilo se ga je precej gospodarjev in fantov kmetijsko-nadaljevalne šole, vendar bi bilo treba še več razumevanja in zanimanja za take, kmetu tako nujne stvari. Eni pa delajo čisto posebne tečaje za prislino prilastitev tuje lastnine. Posebno meso jim gre v slast. Kradejo kure in svinjska plečeta. Pri Mariji in Ani Minih v Grajenščaku si je kar vso kiblijo privoščil in kokoške zraven, ubogi ženci pa naj zdaj sam fižol omlatujeta, je to za kristjane? — Naša društva so stalno na delu. Za praznik sv. Jožefa je namenjena pestra akademija FO in DK, če se bodo ugodno rešile zadeve višje sile, kar bo pravčasno razglašeno. Ker pa je upanje na prireditev akademije, zato vsem prijateljem katoliške mladine doma in pri sosedih kličemo: na veselo svidenje v dvorani!

Slovenske gorice

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V pustnem času je bilo precej živahno, imeli smo 9 porok. Želimo novoporočencem veliko sreče in blagoslova v novem stanu. Naj bi bili krepka opora cerkvi, na-

rodu in domovini! — Naša sadjarska in vrtnarska podružnica se krepko giblje. Na njenem običnem zboru je prof. Šiftar v dvehurnem govoru podal mnogo koristnih navodil za pripravo zele-njave. Na poučnem shodu 10. februarja je naš tajnik Jože Kraner predaval o glavnih škodljivcih našega sadnega drevja, na tečaju 26. februarja za ssaženje drevja pa, kako se naj ssažni sadno drevje in škropi. Na tečaju za cepljenje drevja 2. marca pa nam je isti razlagal, kako se cepi in precepilja. Pomagala sta mu naša člana A. Zemljic in Leop. Kurbus. Naši sadjarji v tem mesecu pridno ssažijo sadno drevje, ker noben noče biti naznanjen okr. glavarstvu za prisilno ssaženje. Pa bi bila tudi sramota za tistega, ki bi ne storil svoje dolžnosti. Še je dovolj časa do 1. aprila. — Na novi državni cesti Sv. Benedikt—Sv. Lenart se bo začelo delo, kakor hitro bo se zemlja osušila. Zemeljska dela se bodo dovršila in zgradila dva mosta. Zelo želimo, da bi se tudi celotno potlakala in dovršila. Upamo, da bo država dala na razpolago potrebni denar za dovršitev.

Mursko polje

Ljutomer. Ljutomerski farani, ako je v vas kaj katoliške narodne zavednosti, se boste gotovo naročili na Mohorjeve knjige! 30 din za šest knjig boste že zmogli. Ne odslavite nabiralca, ki bo prišel k vam z nabiralno polo! — Iz okolice Ljutomer se sliši godrnjanje nad zlikovcem, ki se spravlja nad kokoši. Upanje je, da se bo nepridiprav enkrat vendarle ujel. — Pošteno nas je presenetilo. Ko smo pričakovali, da bo dež prenehal in se nam bo nasmejalo sonce, pa nas je pozdravil v četrtek jutraj skoraj 15 cm debel sneg.

Saj bi bili veseli, če bi bilo še okrog Božiča, toda sedaj ga pa res nismo! Ker je sneg južen, se je zelo oprijel drevja, posebno iglastega, kjer je naredil veliko škode. Nesreča pa je tem večja, ker je takoj drugi dan posijalo sonce, ki je naglo topilo zapadli sneg. Ker so bili potoki narastli že radi obilnega dežja, so sedaj prestopili struge. Posebno škavnica, ki je spravila pod vodo velik del polja. Nevarnost je za ozimlino. Res se sprašujemo: kdaj bo končno nastopil dan, da se bo škavnica regulirala in tako vsaj nekoliko zmanjšala njena uničevalna moč? — Najbolj so prizadeti kraji: Cezanjevi, Ljutomer in Ristova, saj so od obmurskih krajev skoraj odrezani, ker so ceste vse pod vodo.

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Dne 1. marca zvečer so ljudje opazili na severni strani jasnega neba polarni sij, kakršen se je pojavil pred 2 leti. Nenadna rdeča svetloba, ki je trajala le nekaj minut, je vzdramila tudi naše gasilce, ki so mislili, da nekje v bližini gori, a so se kmalu prepričali o nasprot-nem. — Naše ceste so ponekod obupno slabe. Pred dnevi se je namreč v Šolski ulici avto do osi pogreznil v blatu, odkoder so ga pozneje komaj praznega izvlekli. — Zveza poljedelskih delavcev je že in še bo v vseh večjih krajih priredila za svoje člane sezonske delavce socialne tečaje, v zvezi s katerimi imajo krajevna društva svoje občne zbore. Tečaji so proti pričakovanju povsod zelo dobro obiskani.

Turnišče. Pred dnevi so se naši čevljarji s kolesi vračali iz soboškega sejma. Ker kupčija ni bila alaba, so v Rakičanu zavili v gostilno in malo globlje pogledali v kozarce, kar je povzročilo, da je čevljarski mojster Z. J. padel s kolesa ter se občutno poškodoval po obrazu. — Nevarne rane na nogah ima posestnik Smej Ivan in obstoja velika nevarnost, da mu bodo morali v bolnišnici nogo odrezati, ako ga še hočejo ohraniti pri življenju. — Precej prahu in nepotrebnega govorjenja je povzročila gostilna, ki se nahaja tik cerkve. Omenjeno gostilno je namreč oblast zaprla. — Naše Prosvetno društvo in Fantovski odesk sta pridno na delu in sta nam predvajala že več lepih iger in predavanj.

Bedonci. Kakor smo že v našem listu poročali, je bila ustanovljena selska dostava v našem poštnem okolišču. Ravnateljstvo plač ni hotelo povišati, naša občina, ki ima za vse drugo dovolj denarja, pa ni hotela nič prispevati, kakor to delajo druge občine. Ljudje so nejevoljni, pa poštarico ne zadene nobena krivda. Sicer pa bo to kmalu urejeno, ko bo država nastavila pri pogodbenih poštah pismonošo. — Čudimo se, kako je mogoče, da pri nas ni razpisano mesto tajnika na občini. Naj bo tajnik kdor koli, toliko pa menda le lahko zahtevamo, da bo obvladal slovenščino. — Že več ko eno leto manjka na naši šoli ena učna moč. Otrok imamo okrog 300 in da je to za tri učne moči preveč, je menda vsakemu jasno. Prosimo žensko učno moč, ker je na taki šoli potrebna vsaj ena ženska moč.

Haloze

Sv. Andrej v Haložah. Po pametni zamisli blagopokojnega voditelja dr. Korošca je kakor dru-

Koliko pentelj ima nogavica? V paru na roko pletenih bombažnih ženskih nogavic je potrpežljiv človek naštel nič manj nego 47.000 pentelj. Še popolnoma drugačne številke pa dobimo, če vzamemo v roke nogavice iz drobnejšega tvoriva, n. pr. iz svile ali umetne svile. Takšen par nogavic šteje približno dva milijona pentelj. Industrija uporablja za pletenje takšnih nogavic najbolj zamotane stroje, ki sestojijo iz kakšnih sto tisoč delov. Na uro spleta ta stroj okrog 45 milijonov pentelj, to se pravi, da izdela v eni uri približno 20 parov nogavic.

Prižgana vžgalica se vidi kilometer daleč. Kakor so pokazali v Nemčiji poskusi, se vidi še tako majhna luč precej daleč. Tudi pri zastira-

Januš Golec:

Hči mariborskega mestnega sodnika

Ljudska povest iz junaške dobe obrambe Maribora pred Turki leta 1532.

Pri kratkem opisu Turškega zida je bila omenjena drča, katera je bila strašno nevarna past za vsakega, kateri bi se lotil napada v dolinici. Na vrhu drče so bili nagrmadeni ogromni kupi kamenja ter hlodov. Ta plaz so sprožili v odločilnem trenutku, zagrmel je z največjo brzino po strmi riži, se izpraznil nad glavami janičarskih kričarjev in je pokopal pod seboj najbolj ropazeljno ter krvoločno sodrgo.

Do neba segajoči obupni kriki... Tulenje in ječanje na pol živih ter ranjenih, zaokren na pobeg za podsutimi stoječih...

Tak je bil začetek in konec zadnjega naskoka nad Turški zid med Rušami in Falo.

Za bežečimi Bosanci in Hercegovci so metali Rušani z obzidja koše čebel. Razljutene živalice so se spustile v gostih rojih za bežečimi in so jih neusmiljeno pikale. Preganjani vragovi so po ljudski govorici bežali, kolikor so jih nesle noge, in se drli na ves glas: »Strašno so štajerske muhe! Bežimo, bežimo, sicer bomo vsi poginili!«

10

Na Ali pašo v čolnu na Dravi so streljali mušketirji s krogli, ko je gonil z golim mečem svoje ljudi v boj za posest zida. Verskega odpadnika se ni prijel niti ena od izstreljenih krogel. Po prepričanju o nedotakljivosti pasjega sina šine po ljudskem pripovedovanju enemu od krščanskih strelcev rešilna misel v glavo. Z roke sname zlat blagoslovljen poročni prstan in ga porine namesto svinčenke v cev muškete. Zlati naboj v puški izstrelil. Komaj se razkadi oblaček smodnikovega dima, že omahne paša smrtno zadet iz čolna v Dravo, ki ga odnese proti sultanovemu mostu kot prvo sporočilo, da so bili Turki poraženi tudi pri Turškem zidu.

Takoj po pobegu napadalcev so Rušani odprli vrata Turškega zida ter so začeli vlačiti izpod kamenja ter hlodovja ubite ter ranjene Turčine. Mrtve in poškodovane so brez usmiljenja in prizanašanja pometali v Dravo in so na ta način oznanili sultanu Sulejmanu, da Ruše nikakor niso zaostale za Mariborom!

Vladarja velike Turčije je silno potrl, ko je prejel vest, da je priplaval po Dravi najprej truplo Ali paše v blesteči bojni opremi, za njim pa nešteto mrličev iz vrst bosanskih in hercegovskih janičarjev.

Medtem ko je grebel Ali paša kostanj iz žerjavice Turškega zida, tudi njegov v Rušah zaostali mostarski tovariš Mohamed ni držal križem rok. Preprostemu narodu je do danes znano, da se je podal višji Turek iz Mostarja v ruško Marijino cerkev na konju. Kolikokrat je pogledal